

Forflag, sammenholdt med det andet, saa er Spørgsmaalet kun, om vi skulde gribe til dette, naar det andet brister. Lad os forudsætte, at det andet Forflag ikke inden $\frac{1}{2}$ Aar kommer til Udførelse, saa staaer Staten ligeoverfor dette Forflag, og derfor skulde vi nu forberede det, idet vi give det en saadan Stikkelse og saadanne Tilspøininger, at det i saa Fald kunde træde i fuld Kraft og Virksomhed, hvilket da desuden kunde lettes ved de conficerede 180,000 Rd. Jeg nævner dette alene for at vise det klare Forhold, der i Dieblisset finder Sted mellem disse to Forflag, og som vi maae holde fast. Efterat jeg saaledes har forsøgt at orientere mig selv og, som jeg haaber, forskjellige Medlemmer i denne Sag, skal jeg berøre det foreliggende Forflag meget kort, af den simple Grund, at det forekommer mig, at lige saalidt som det foregaaende Forflag, efter hvad der blev sagt om det, egnede sig til at gaae i Udvalg, ligesaa nødvendigt er det, at dette Forflag kommer i Udvalg, da dets Natur er en ganske anden. Det foregaaende Forlags Natur indeholdt et afgjort Spørgsmaal fra Ministeriet til os, hvorpaa der skulde gives et simpelt Svar, men dette Forflag er et Spørgsmaal fra os — forsaavidt vi tildeels adoptere det, naar vi bringe det videre — til Ministeriet, som kræver Overlæg og nærmere Af-tale. Naar jeg altsaa gaaer ud derfra, ere de Enkeltheder, som vilde foreligge til nærmere Undersøgelse, saa mange, saa forskjelligartede og af saa indgribende Betydning, at jeg ikke troer, det kan være til nogen væsentlig Nytte at forhandle dem her ved 1ste Behandling, fordi de i det Hele taget beroe paa ganske særlige Op-lysninger, som vi ikke her kunne have tilstede. Naar man har bebrejdet det ene af disse Forflag, nemlig det, som angaaer at føre Jernbanen til det sydlige Sjælland, at den ikke gaaer længere, saa er det mig kjært, thi dette er efter min Overthynding et modent og ædrueligt Forflag; vi vide, at vi senere faae at gjøre med et Forflag, der ikke er modent og ædrue-

ligt behandlet (Ste mmer: Hvad er det for et Forflag?). Det er Grundlovsforlaget. . .

Formanden: Det vil vistnok være rettest, ikke at drage dette Forflag ind under Forhandlingerne idag.

Ischering: Jeg siger altsaa, at dette Forflag forekommer mig at være yderst besindigt. Ved Bordingborg, som skal være Endepunktet for denne Bane, ligger et Vand, hvorover man skal føres med Genialitetens Flugt. Hvor den er tilstede, eller ikke, er Noget, hvorom jeg ikke her skal dømmе, men den skal være tilstede for paa en billig og fyldestgjørende Maade at komme over dette Vand, og at det sjællandske Jernbaneselskab ikke i det første Dieblis tillægger sig dette Geni, er, især da det forlanger 4 pCt. Garanti af Staten, baade velbetænkt og rigtigt. Lad os altsaa ikke afholde os fra at gaae ind paa Sagen, fordi Banen ikke gaaer længere; den kan jo komme længere, men lad den først komme til dette Punkt. Dersom man vil sige, at dette vil medføre, at den bliver mindre brugelig og giver mindre Rente, saa svarer jeg, at det vil vise sig, at Forstjellen ikke vil være saa stor; var den virkelig stor, var Banen heller ikke kommen til Korsør, thi der ender den ogsaa ved et Vand. Fra den Side af Sagen kan der altsaa ingen Indvending hentes. — Jeg troer ikke, der vil være nogen Vanskelighed ved senere at dele dette Forflag i to, hvortil det naturligvis egner sig, thi jeg antager, at det sjællandske Jernbaneselskab, hvad enten det kommer til at benytte denne Indrømmelse til at føre Banen til Bordingborg, eller ikke, under enhver Omstændighed ønsker at faae en Indrømmelse til at føre en Bane gjennem en Deel af Rjøbenhavn til Havnen. Dette er altsaa ogsaa en Grund mere, hvorfor man maa undersøge denne Sag ved Medler og paa en Maade, som neppe kan gøres, uden ved en Conference af færre Medlemmer.